

прослуховувалися зв'язки з живою людською мовою, склалися нові жанри і форми, відбулося революційне становлення сонатно-симфонічного типу мислення. Особливістю виконавського мистецтва цього періоду було те, що композитор, творець музики був і її інтерпретатором. Революційна зміна звукового матеріалу дозволяє композиторам розширити можливості створення музики, виконавцям – збагатити інтерпретацію новими інтонаціями, а слухачам – долучитися до самостійної творчої діяльності.

Список використаних джерел:

1. Алексеев А.Д. История фортепианного искусства. – М. : Музыка, 1962. – 144 с.
2. Малинковская А.В. Класс основного музыкального инструмента. Искусство фортепианного интонирования. – М. : Гуманитарн. издат. центр ВЛАДОС, 2005. – 381 с.
3. Фейнберг С. Е. Пианизм как искусство. – М. : Музыка, 1969. – 598 с.

Шейкіна Є.С.

студентка,

*Національна академія образотворчого мистецтва
та архітектури*

АНАЛІЗ ТВОРЧОЇ ПРАЦІ АРТУРА РЕКХЕМА ТА ЙОГО ВПЛИВ НА СУЧАСНЕ МИСТЕЦТВО

Британія часів королеви Вікторії, на відміну від нашого часу, країна дуже суперечних норівів. Кожен крок має бути витриманим, без зайвої для чужого ока емоції або фривольності. У той самий час – це країна нескінченних технічних відкриттів та польоту думки. Ця епоха подарувала книжковому мистецтву такий період, як «Золота доба ілюстрації» (1875–1920 рр.), коли вдосконалення технології друку вперше дозволило видавцям створювати розкішні кольорові ілюстрації.

Дж. Пеннел [1] називав Золоту добу дійсно великим періодом англійської ілюстрації. Більшість мистецтвознавчих джерел акцентують увагу саме на персоні Артура Рекхема як на найяскравішому

представнику епохи. Він широко відомий як один з провідних ілюстраторів Золотої доби британської книжкової ілюстрації. Блог «Books tell you why» характеризує митця як одного з найбільш важливих і впливових майстрів Золотого віку британської ілюстрації [2].

Метою статті є ознайомлення з творчістю художника, епохою, в якій створювалося його мистецтво, особливостями стилістики та техніки виконання його ілюстрацій, а також пошук взаємозв'язків його роботи з сучасним мистецтвом.

Художник, незважаючи на те, що частково завдячує своєму успіху саме технічним досягненням його часу, а саме – фотографії (фотомеханічному способу друку), виказував свою неприязнь до технологій відкрито, зазначаючи, що скоріше б надав перевагу рукописній книзі, ніж машинописному манускриптові.

Техніку виконання ілюстрації А.Рекхемом досить детально описала в своїй роботі Е.М. Кірюхіна: «Техніка Рекхема була в тому, щоби намітити контури малюнку м'яким олівцем, помістити навколо нього різні види штрихування, а потім додати деякі деталі. Як тільки він завершував свій ескіз, то додавав лінії олівцем та індійськими чорнилами, видаляючи лінії олівця в кінці процесу. Якщо зображення мало бути в кольорі, він слідував тією ж технологією після легкого накладення кольору на папір, додаючи потім послідовні шари прозорих відтінків кольору, щоби закінчити картину – техніка, яку він, по суті, винайшов і яка добре підходить для фотомеханічного способу друку» [3].

Ми вважаємо правильною точку зору авторів *Enchanted conversation magazine* [4], які розглядають роботи А. Рекхема як злиття північноєвропейського і скандинавського стилів з традиційною японською ксилографією початку XIX-го століття. Його досвід журнальної ілюстрації в поєднанні з тонким застосуванням акварелі створив унікальний образ, що масово відтворювався у високоякісних ілюстрованих книгах завдяки технологічним досягненням фотографічної репродукції.

Роботи А. Рекхема масово копіювали і переробляли інші художники його часу. Через півтора століття мало що змінилось. Стилiстика А. Рекхема присутня у фiльмах Макса Рейнхардта i Лотти Рейнiгер, а також у витворах Уолта Дiснея. Сiмейний мiф Рекхема говорить, що Дiсней запросив Рекхема в Калiфорнiю у 1930-х роках для роботи над «Бiлоснiжкою», але жоден бiограф ще не знайшов цей лист. Калiфорнiя чи нi, принцеси Дiснея – Бiлоснiжка, Спляча красуня, Белль, Арiель – є

принцесами Рекхема. У них крихітні талії та чисті душі героїнь-сирен Рекхема.

Найпопулярніші діячі сучасного кіно надихаються казковими світами А. Рекхема, його таємничими, похмурими, але витонченими образами. Гільєрмо дель Торо посилається на творчість Рекхема в якості основного джерела натхнення для персонажа Фавна в своєму шедеврї «Лабіринт Фавна». Фактично, Рекхем був настїльки натхненником для естетики фїльму, що Дель Торо назвав дерево, зображене на рекламних зображеннях і у фїльмі, «Деревом Рекхема».

Для назви художнього простору Рекхема був навіть придуманий спеціальний термін – «лісова рэкхемерія», але це слово означало похмурий та трагічний світ, повний дерев-привидів [4].

З вищенаведеної інформації можна зробити висновок, що період Золотої доби англїйської книжкової ілюстрації був періодом масштабних технологічних змін і художньої винахідливості. Художня спадщина А. Рекхема залишила глибокий відбиток в розумах тогочасних і сучасних діячів мистецтва. Його образи живуть в наші дні та продовжують надихати на нові шедеври.

Список використаних джерел:

1. The Golden Age(s) of British Illustration. 2019. URL: <https://www.academia.edu>
2. Celebrating the Legacy of Illustrator Arthur Rackham. By Adrienne Rivera. 2019. URL: <https://blog.bookstellyouwhy.com>
3. Исторический контекст изображения сюжетов А. Теннисона и Т. Мэллори английскими художниками конца XIX-начала XX века. 2013. URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/istoricheskiy-kontekst-izobrazheniya-syuzhetov-a-tennisona-i-t-melori-angliyskimi-hudozhnikami-kontsa-xix-nachala-xx-veka/viewer>
4. The Golden Age of Illustration – Kay Nielsen & Arthur Rackham. 2017. URL: <https://enchantedconversationmag.blogspot.com>